Súd:	Okresný súd Zvolen
Spisová značka:	16C/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6713201894
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Bálintová
ECLI:	ECLI:SK:OSZV:2015:6713201894.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Bálintovou v právnej veci žalobcov 1.) U.. Y. B., O.. XX. XX. XXXX, V. U. O. V., Ľ.. Š. XX, 2.) X. B., O.. XX. XX. XXXX, V. U. O. V., F. XX, 3.) U. B., O.. XX. XX. XXXX, V. U. O. V., F. XX, všetci žalobcovia zastúpení Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom, so sídlom 984 01 Lučenec, M: Rázusa 19, proti žalovanému AQUA trade Slovakia, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 2, 960 01 Zvolen, IČO: 36 049 999, zastúpeného JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou, so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Legal Cases, s.r.o., Ružová 265, 929 01 Dunajská Streda, Jégeho 10, 821 08 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť prvej žalobkyni sumu 5.000,- €, druhému žalobcovi sumu 5.000,- € a tretej žalobkyni sumu 10.000,- €, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia vo svojej žalobe žiadali, aby im žalovaný zaplatil škodu a to nemajetkovú ujmu, ktorá im vznikla tým, že dňa 29. 03. 2010 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel zranenia, na ktorých následky zomrel manžel tretej žalobkyne a otec žalobcov 1.) a 2.). Dopravnú nehodu zavinil pracovník žalovaného.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a namietal nedostatok pasívnej legitimácie.

Vedľajší účastník namietal, že pokiaľ ide o úhradu nemajetkovej ujmy, nie je vedľajší účastník povinnou osobou na plnenie povinného zmluvného poistenia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov P., D., B., U., Š., M., listinnými dôkazmi, spisom 2T/235/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 2T/235/2010 - 338 zo dňa 07. 02. 2012 bol uznaný obžalovaný D. M., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. F., B., M. XXX/XX, zamestnaný ako F. Z. vo firme R. Z. F., F..E..D.. K. vinný z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2, písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36, písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s tým, že samosudca ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom

stráženia. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu troch rokov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku samosudca poškodenú U.. Y. B. a poškodenú stranu Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka Košice plnými nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Obžalovaný bol odsúdený za to, že dňa 29. 03. 2010 asi o 09.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo značka Š. I. N., W.. Č.. K. R. po štátnej ceste C., kde v kilometri 335,28 medzi obcami V. R. I. - Č. Z. nevenoval sa plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, dostal mikrospánok, prešiel do protismeru, kde došlo k zrážke s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom X. P., W.. Č.. M. XXX N., ktoré viedla U.. Y. B.. Spolujazdec v osobnom motorovom vozidle X. P. G. B. utrpel pri dopravnej nehode zranenia, ktorým na miestne dopravnej nehody podľahol. Vodička osobného motorového vozidla X. P. U.. Y. B. utrpela zranenia a to otras mozgu druhého stupňa, podkožnú krvnú podliatinu v spánkovo temennej oblasti vľavo, zlomeninu vretennej kosti vpravo na typickom mieste s posunom úlomkov, zlomeninu chirurgického krčku ľavej ramennej kosti s posunom úlomkov, pomliaždenie kolien, predkolení a predlaktí, obojstranne bez poškodenia hlbších štruktúr, pomliaždenie hrudnej steny obojstranne bez zlomenín rebier a bez poškodenia pľúc s dobou liečenia a práceneschopnosti 87 dní. Spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle X. P. maloletá U. B. utrpela zranenia to otras mozgu 1. stupňa, pomliaždenie hrudnej steny obojstranne bez zlomenín rebier a bez poranenia pľúc, zlomeninu ľavého predkolenia v dolnej časti s minimálnym posunom úlomkov s dobou liečenia 46 dní, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c), § 9 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnenie niektorých zákonov. Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením číslo 2To/64/2012 zo dňa 14. 06. 2012 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného D. M. zamietol. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota nadobudol právoplatnosť 14. 06. 2012.

Z výpovede prvej žalobkyne na pojednávaní súd zistil, že G. B., O.. XX. XX. XXXX bol jej otec a jeho strata veľmi vážne zasiahla do jej života. Dodnes s jeho smrťou nie je vysporiadaná a nikdy ani nebude. Bola s ním v aute, keď došlo k dopravnej nehode aj s maloletou dcérou. Žalobu považuje aspoň za zadosťučinenie vzhľadom na to, že vodič dostal nízky trest, pričom ani on, ani žalovaný sa jej do dnešného dňa neospravedlnil, nepoprial úprimnú sústrasť. S otcom mala nadštandardný vzťah, boli veľmi dobrá rodina. Otec bol veľmi známou osobou v obci U. O. V., angažoval sa občiansky, spoločensky, bol členom mestského zastupiteľstva. Angažoval sa aj politicky, kandidoval do X. X. E. XXXX. Ako rodina sa stretávali dennodenne, otec jej bol s maloletou dcérkou, kým bola v práci, staral sa o ňu. Chýba tak nielen jej, ale aj malej vnučke, ktorá mala s ním veľmi dobrý vzťah.

Druhý žalobca potvrdil, že aj on dosť zle znáša smrť otca už len tým, že čím je starší, tým viac sa na neho podobá po všetkých stránkach. Otec bol vodca rodiny, ktorý dokázal vybaviť skoro všetko. Bol oporou rodiny aj po psychickej stránke. Pravidelne sa denne stretávali, keď prišiel zo zahraničia domov. Jednoznačne mu chýba po všetkých stránkach.

Tretia žalobkyňa potvrdila, že teraz už s nebohým manželom boli manželia 37 rokov a žili veľmi pekný manželský život. Deti sa snažili vychovávať podľa najlepších vedomostí. Manžel bol výnimočným človekom, bol veľmi rodinne založený, vo všetkom pomáhal, vždy si našiel čas na rodinu a deti. Aj ďalšia rodina sa mohla na neho spoľahnúť, bol vždy ústretový, bol váženým človekom v meste. Zúčastňoval sa politického, spoločenského života, organizoval plesy, pomaturitné stretnutia každý rok. Bol takým akčným človekom. Pomáhal jej vo všetkých domácich prácach od varenia, prania, upratovania. Sama je do roku 2009 na invalidnom dôchodku, má vážne zdravotné problémy. Dvakrát bola operovaná na chrbticu, má skoliózu, reumu, problémy s kosťami a teraz sa pridružil aj psychický problém. Od úmrtia manžela navštevuje psychiatričku raz mesačne. Žalobcovia 1.) a 2.) majú svoje rodiny, ona zostala sama. Nechce zaťažovať deti, snaží sa byť nezávislá a riešiť si všetky problémy ako vie, ale samota ju bolí. Má problémy aj s tým, že musí chodiť na pravidelné kontroly vzhľadom na zdravotný stav a v tom zaťažuje dcéru, aj keď ona to tak neberie. Práve pri týchto činnostiach jej chýba manžel. Keď v roku 2009 ochorela, manžel zobral na seba všetky domáce práce. Pomáhal jej vo všetkom, varil, pral, žehlil. Taktiež ju doprevádzal k lekárovi, keď niekde musela ísť, išiel s ňou, pretože bol doma na výsluhovom dôchodku.

Právny zástupca žalobcov zdôraznil, že úmrtie otca žalobcov 1.) a 2.) a manžela tretej žalobkyne bola skutočnosť, ktorá zatiahla do osobnosti žalobcovi, konkrétne do ich práva na súkromie. Týmto zásahom žalobcovia stratili ďalšiu možnosť rozvíjať citové a rodinné vzťahy a preto tento zásah odôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy žalobcov 1.) a 2.) po 15.000,- € a u žalobkyne 3.) 25.000,- €. Pokiaľ protistrana namietala nedostatok pasívnej legitimácie, túto námietku považuje za neodôvodnenú. Trval

na tom, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v spore, lebo ho možno považovať za pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobcov. Za tento zásah vo všeobecnosti zodpovedá právnická osoba a pokiaľ použila pri výkone svoje pracovnej činnosti inú fyzickú osobu, alebo v súvislosti s výkonom pracovných úloh, táto použitá osoba za takýto zásah nezodpovedá, ale občianskoprávne sankcie v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka s použitím analógie § 853 Občianskeho zákonníka a s poukazom na § 420 Občianskeho zákonníka postihujú práve takúto právnickú osobu, akou je žalovaný. Súčasne poukázal na to, že žalovaný je prevádzkovateľom použitého motorového vozidla a teda ak by aj v podstate nedošlo k takémuto zásahu pri plnení pracovných úloh, je tu daná jeho zodpovednosť v súvislosti s ustanovením § 428 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že žalovaný nespochybnil, že bol zamestnávateľom, resp. prevádzkovateľom uvedeného motorového vozidla, preto má za to, že právny základ nároku je nesporný a žiadal žalobe vyhovieť. Pokaľ ide o výšku uplatnených nárokov, žiaľ náš právny poriadok nepozná nejaké horné a dolné limity, ide o konštruktívny nárok a je na súde, akú výšku bude považovať za primeranú. Pri posúdení výšky uplatneného nároku žiadal, aby súd prihliadol na to, že rodina žalobcov bola súdržná, harmonická, vzťahy boli úplne ideálne a následkom straty najbližšej osoby bolo veľmi vážne zasiahnuté do súkromia žalobcom, zmenilo sa im doterajší život, pričom táto zmena je trvalá a nenapraviteľná. Osobitne poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa neprejavil žalobcom účasť poľutovania nad tragickou dopravnou nehodou, ani vo svojom vyjadrení k žalobe.

Právna zástupkyňa žalovaného trvala na tom, že súdna prax nemôže priznať nemajetkovú ujmu pozostalým osobám po osobe, ktorá bola usmrtená prevádzkou dopravného prostriedku. Aj z ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že musí byť samotná osobitná povaha prevádzky opravného prostriedku, pričom v danej situácii sa nejednalo o osobitnú povahu prevádzky dopravného prostriedku. Na základe toho nevznikla pozostalým škoda zo strany žalovaného, ale škoda vznikla porušením právnych predpisov zo strany vodiča, čo ustanovuje iná časť predmetného zákona. Preto považovala celý nárok žalobcov za bezdôvodný. Aj keď je im veľmi ľútu udalostí, ktorá sa stala, nie sú v spore pasívne legitimovaní, nakoľko nehodu zavinila fyzická osoba pán M.. Žiadali tiež, aby do konania pristúpil na strane žalovaného vedľajší účastník Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, nakoľko smrť G. B. bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase nehody vo vlastníctve žalovaného a poistené v Komunálnej poisťovni. Povinné zmluvné poistenie motorových vozidiel sa má vzťahovať na všetku ujmu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, teda aj na krytie uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy. Poukázala ďalej na to, že náhlym úmrtím G. B. nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobností pozostalých, že žiadna forma zadosťučinenia nemôže byť namieste. Žiadala však zohľadniť, že jediným subjektom zodpovedným za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu môže byť len vodič. Z toho dôvodu nemôže byť žalovaný pasívne legitimovaný a zodpovedný v zmysle § 13 a to ani solidárne s vodičom ako zodpovedným subjektom. Žalovaný nemôže zodpovedať ani v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade by musela byť škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky, pričom v danom prípade o takúto povahu prevádzky nešlo. Spôsobená škoda nebola vyvolaná žiadnymi okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke v tom zmysle, že by nejako charakterizovali osobitnú povahu prevádzky motorového vozidla a teda zodpovednosť za škodu sa riadi ustanoveniami o všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je irelevantné tvrdenie žalobcov, že ak bol zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobnou k realizácii činnosti tejto právnickej osoby, postihujú občianskoprávne sankcie samotnú právnickú osobu, nakoľko z uznesenia Krajského súdu, ako aj rozsudku Okresného súdu je zjavné, že k dopravnej nehode došlo porušením právnej povinnosti obžalovaného vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 9 ods. 1 Z.o. Preto za škodu zodpovedá obžalovaný ako vodič a nie žalovaný ako prevádzateľ. Keďže žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, nie je možné nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka voči žalovanému ako prevádzateľovi priznať, nakoľko tu jednoznačne absentuje príčinná súvislosť medzi prevádzkou dopravného prostriedku a vzniknutým následkom. Žiadala preto žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietnuť.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalovaný mal s účinnosťou od 11. 02. 2010 uzavretú s jeho spoločnosťou poistnú zmluvu č. 6807743216 o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla. Poistenie bolo platné v čase dopravnej nehody, t.j. 29. 03. 2010. Uviedol, že právo na ochranu osobnosti je samostatným a svojbytným nárokom, ktorým Občiansky zákonník poskytuje osobitnú ochranu, preto pokiaľ by si chcel poškodený subjekt uplatňovať svoje nároky z

titulu ochrany osobnosti v rámci poistenia zodpovednosti za škodu spôsobené prevádzkou motorového vozidla voči poisťovni škodcu, bolo by potrebné, aby krytie nárokov z daného právneho titulu bolo v poistnej zmluve osobitne zmluvne dojednané. Nemajetková ujma, ktorú si uplatňujú žalobcovia nespadá do rozsahu poistenia v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Zbierky zákonov o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla vo svojich ustanoveniach považuje za odškodniteľnú poisťovateľom náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení a nemajetkovú ujmu v rozsahu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 442 a nasledujúce Občianskeho zákonníka), nie však nemajetkovú ujmu týkajúcu sa súkromia rodinného života, na ktoré odkazuje § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Rozsah nárokov na náhradu škody vyplývajúcich z platného zákona je teda jednoznačne ustanovený rozsahom § 442 - § 449 Občianskeho zákonníka. Existujúca právna úprava neumožňuje subsumovať ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o povinnom zmluvnom poistení aj nároky v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, keďže zákonodarca rozsah poistného krytia v § 4, resp. § 5 svojho zákona nerozšíril o nároky uplatniteľné pozostalým postupom podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. Keďže náhrada nemajetkovej ujmy nie je podľa platného vnútroštátneho práva uplatniteľná voči poisťovni, nakoľko ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) ako aj § 5 ods. 1 pís. d) Zákona o povinnom zmluvnom poistení takýto rozsah nárokov neumožňuje z povinného zmluvného poistenia uhradiť, nie je možné náhradu nemajetkovej ujmy uplatniť pozostalými po obetiam ich dopravnej nehody voči poisťovni. Vzhľadom na uvedené nároky žalobcovi voči žalovanému nemôžu byť uhradené z poistnej zmluvy uzavretej dňa 11., 02. 2010 medzi žalovaným a poisťovňou, nakoľko podľa názoru vedľajšieho účastníka nároky žalobcov spočívajúce v náhrade ich nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dôsledku zásahu do ich rodinného života usmrtením ich blízkej osoby zamestnancom žalovaného pri dopravnej nehode nie je možné zo zmluvného poistenia motorových vozidiel poisťovňou za žalovaného uhradiť.

Svedok W. P. pred dožiadaným súdom potvrdil, že pána B. spoznal v roku 1986, boli kolegovia v armáde. Rodina bola pre neho základ. Pracoval až do roku 1998, alebo 1999. Aj po odchode do dôchodku sa stretávali. Potvrdil, že sa menovaný staral od mamy, ktorá mala zdravotné problémy, až po vnučku. Keď začal F., začal sa aj on angažovať politicky, kandidoval za stranu F., aj na P.. Rodina bola jeho záľubou. Žil len pre ňu. S manželkou sa mali radi, pomáhali si navzájom. Ona mala zdravotné problémy, často chodili na Ť. za lekárom, kde sa potom stretli.

Svedok Y.. C.. Ľ. D., P.. potvrdil, že G. B. poznal ako sused, ktorý sa do jeho vchodu nasťahoval v roku 1997. Vždy pri stretnutí sa porozprávali. Keď bolo treba niečo pomôcť jemu, či iným susedom, bol ochotný. Najbližšiu rodinu mal veľmi rád. Žil spoločenským životom. Vo vchode sa zapájal do všetkých aktivít a taktiež v meste do politického diania a športových aktivít. S rodinou mal veľmi dobré vzťahy. Najradšej mal svoju malú vnučku. Na dôchodku bola ona stredobodom jeho záujmov. S deťmi mal veľmi dobrý vzťah a taktiež dobre vychádzal s manželkou, vážil si ju, pomáhal jej. Potvrdil, že jeho smrť zronila celú rodinu. Najviac sa to asi podpísalo na psychický stav jeho vnučky, ktorá odvtedy bola taká zakríknutá, tichučká. Niekoľko mesiacov po nehode dokonca ani nerozprávala.

Svedok P. B., brat nebohého potvrdil, že bol zo všetkých pre neho najbližší, najviac mu pomohol v osobnom živote. Pre neho bol ako druhý otec, bol veľmi kamarátsky, mal veľa priateľov, pomohol, komu vedel, bol to vynikajúci otec a dedo. Vychádzal veľmi dobre s manželkou a deťmi, vnučku zbožňoval. Tešil sa celý život na to, že bude mať vnúčatá. Pre neho bola prvoradá rodina. Bol tretí narodený v poradí z bratov, ale bol ako ich vodca, všetkým veľmi pomáhal, či v práci, alebo v osobnom živote. Vzťah medzi ním a jeho manželkou a deťmi charakterizoval ako perfektný. Jeho smrť výrazne zasiahla do rodiny, niesla to rodina veľmi ťažko. Hlavne prvá žalobkyňa - dcéra, lebo ona vtedy riadila motorové vozidlo. Maloletá vnučka istý čas nechcela ani rozprávať On sám sa doteraz z toho nevie spamätať.

Svedok L.. Š. U. potvrdil, že pán B. bol osobou rodinného typu. S manželkou žili v dobrom rodinnom vzťahu. Po odchode do výsluhového dôchodku sa v podstate staral o riadenie domácnosti, pretože manželka pracovala. Bol to bezkonfliktný človek. Rodina pre neho znamenala všetko a hlavne po narodení vnučky sa plne venoval všetkým najviac vnučke. Kým žila jeho matka, staral sa aj o ňu, pretože bola vážne chorá. Po narodení vnučky si vymenil s dcérou byt, aby mohli bývať v priestrannejšom byte. Jeho smrť výrazne zasiahla do rodiny, najmä dcéru a manželku. Syn a zať to znášali trošku lepšie, veď sú chlapi. Výrazne to zasiahlo aj rodinný rozpočet, pretože on mal solídny dôchodok a manželka napriek

tomu, že pracuje, nie je na tom tak, ako predtým. Jeho smrť sa dotkla aj viacerých ľudí, pretože bol všeobecne obľúbený nielen v rámci svojej rodiny. Keď mohol, tak pomohol. Dosť im chýba.

Svedkyňa X. Š. uviedla, že pracovala v roku 2010 u žalovaného ako výkonný riaditeľ. Nebola úplne nadriadenou pracovníčkou svedkovi M., týmto bol dispečer, ale z titulu svojej funkcie bola svojim spôsobom jeho nadriadená. Potvrdila, že v uvedený deň, t.j. 29. 03. 2010 vykonával D. M. služobnú cestu tak, ako v každom inom prípade, nakoľko pracoval u žalovaného ako servisný technik. Jeho povinnosťou z toho titulu bolo, keďže bol servisným technikom byť v aute a dopraviť sa k zákazníkovi. V uvedený deň išiel na pracovnú cestu smerom na E. F.. O tom, čo sa stalo, sa dozvedela až od policajtov. D. M. bol zodpovedný pracovník, nepamätá si, že by došlo k nejakej škodovej udalosti väčšieho významu, ktorú by musel zaplatiť. Mal štandardnú pracovnú zmluvu a takíto pracovníci, ako bol on, prichádzajú do zamestnania o 08.00 hod. na výjazd a práca trvá podľa toho, aký druh práce sa vykonáva. K nehode došlo na trase, keď išiel ku klientovi, mal viacero klientov tým smerom, pričom nebolo zistené počas trvania tejto cesty, že by došlo k nejakej odchýlke od trasy.

Svedok D. M. potvrdil, že v čase, keď došlo k dopravnej nehode pracoval pre žalovaného a vykonával funkciu servisného technika. Z titulu svojej funkcie mával výjazdy k zákazníkom, buď vykonával montáž, alebo servis filtračných zariadení. Aj v deň, keď došlo k pracovnej nehode vykonávalo takúto služobnú cestu, jeho cieľovou stanicou bola Tornaľa. Každý zamestnanec, ktorý chodil na výjazdy, mal svoje priečinky a v týchto priečinkoch mal určené výjazdy. Plánovalo sa to 1-2 dni dopredu. Teda on, keď prišiel do práce, vedel o tom, na akú služobnú cestu pôjde. V deň, keď došlo k dopravnej nehode bol na služobnej ceste, išiel k zákazníkovi. Do cieľovej stanice už pre dopravnú nehodu nedošlo. Na bližšie okolnosti zrážky sa nepamätá, má okno. V nemocnici sa ospravedlňoval pozostalým, písal im list, chcel ísť aj na pohreb, ale bolo mu povedané, že by to nebolo vhodné, preto sa pohrebu nezúčastnil.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú.

Súd posudzoval nárok žalobcov v zmysle § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka ako nárok na náhradu nemateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcom usmrtením ich blízkej osoby. Mal za to, že usmrtenie otca žalobcov 1.) a 2.) a manžela žalobkyne 3.) bolo usmrtením zasiahnuté do ich práva na súkromie ako čiastkového práva chráneného § 11 Občianskeho zákonníka, nakoľko narušenie rodinných vzťahov zo strany iného predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život. Aj Ústava SR upravuje právo na súkromie a chráni súkromie fyzickej osoby, jej rodinných vzťahov voči iným fyzickým osobám, čo zahŕňa v sebe vzťahy sociálnej, kultúrne, ale aj morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do ich rodinného života. Možnosť priznať náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle uvedených ustanovení je teda možné vyvodiť zo všeobecných zásad platných v demokratických právnych štátoch, pričom princíp, že obete činov porušujúcich ľudské práva by mali dostať účinnú nápravu, vyplýva aj z medzinárodných dokumentov, ktorých signatárom sa stala aj Slovenská republika. V zmysle uvedených ustanovení potom súd vyvodil

záver, že smrťou otca žalobcov 1.) 2.) a manžela žalobe 3.) došlo k zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život.

Žalobcovia si uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, žalobcovia 1.) a 2.) vo výške po 15.000,- € a žalobkyňa 3.) 25.000,- €. Pokiaľ ide o nárok žalobcov čo do základu, je podľa záveru súdu odôvodnený. Predmetom konania v danom prípade je nárok vyčíslený v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako náhrada škody v dôsledku konania vodiča žalovaného. Subjektom občianskoprávnej zodpovednosti za nemajetkovú ujmu podľa § 13 Občianskeho zákonníka môže byť fyzická, alebo právnická osoba. Ak k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry, ktorá je chránená osobnostným právom došlo v rámci plnenia úloh právnej osoby, konaní fyzických osôb, ktoré v jej mene tieto úlohy plnili, zodpovedá navonok voči tretím osobám sama právnická osoba. Táto by nezodpovedala, ak by išlo o vybočenie v medzí plnenia úloh právnickej osoby jej pracovníkom. V takom prípade by zodpovedal priamo pracovník právnickej osoby ako samostatný zodpovedný subjekt.

V danom prípade bolo preukázané výpoveďou vodiča M. a svedkyne X. Š., že v deň dopravnej nehody vykonával D. M. služobnú cestu ako servisný technik, plnil tak povinnosti určené zamestnávateľom, t.j. žalovaným. Túto skutočnosť nepoprel ani žalovaný. Počas jazdy nedošlo k odchýlke od trasy, ktorá smerovala ku klientovi, teda k vybočeniu z medzí plnenia pracovných úloh. K neoprávnenému u zásahu tak došlo vodičom žalovaného, ktorý bol v riadnom zamestnaneckom pomere a plnil úlohy organizácie. Preto táto organizácia navonok zodpovedá voči žalobcom za vzniknutú škodu. Pokiaľ zástupkyňa žalovaného namietala, že vodič porušil dopravné predpisy a preto by mal výlučne on sám zodpovedať za vzniknutú škodu, s takýmto stanoviskom sa súd nestotožňuje. Je síce pravdou, že vodič porušil dopravné predpisy, ale v čase nehody bol v riadnom zamestnaneckom pomere, konal v rámci plnenia úloh v organizácie a keďže k zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo pri plnení pracovných úloh vodiča, povinnou osobou za plnenie je žalovaný. Súd mal preukázané, že k neoprávnenému zásahu došlo organizáciou - žalovaným, keďže otec žalobcov 1.) a 2.) a manžel žalobkyne 3.) podľahol zraneniam, ktoré mu boli spôsobené pri dopravnej nehode a to vozidlom žalovaného, ktoré viedol zamestnanec jeho pán M.. Žalovaný konal v rámci pnenia úloh organizácie, nešlo teda o čiernu jazdu. Taktiež skutočnosť, že k nehode došlo v dôsledku porušenia právnych predpisov nie je vybočením z medzí plnenia úloh právnickej osoby, na základe ktorého by sa mohol žalovaný zbaviť zodpovednosť plniť nárok podľa § 13 Občianskeho zákonníka. V danom prípade vodič vykonával činnosť pre žalovaného ako zamestnávateľa na základe pracovného vzťahu. K zásahu do osobnostnej sféry došlo tak pri plnení pracovných úloh vodičom žalovaného, preto povinnou osobou na plnenie je žalovaný.

Pri rozhodovaní súd vychádzal zo zásady, podľa ktorej ak neoprávnený zásah do osobnosti bol spôsobený niekým, ktorý bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, v týchto prípadoch občianskoprávna sankcia podľa § 13 Občianskeho zákonníka postihuje samotnú právnickú osobu podľa analógie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka. Do rámca činnosti právnickej osoby ako zamestnávateľa spadá činnosť jeho zamestnanca, ktorá je výkonom jeho zamestnania a plnením pracovných povinností a úloh vyplývajúcich z pracovného pomeru vrátane úkonov s tým priamo súvisiacich. Rozhodujúci je vecný vzťah činnosti, pri ktorej pracovník škodu spôsobil úlohami jeho zamestnávateľa, teda či pri činnosti, ktorou bola škoda spôsobená sledoval pracovník z objektívneho a subjektívneho hľadiska plnenie svojich pracovných úloh, alebo či škodu spôsobil pri činnosti, ktorou sledoval len uspokojenie svojich záujmov. V konaní mal súd preukázané, že vodič, ktorý spôsobil dopravnú nehodu Ondrej Koch plnil svoje pracovné povinnosti a teda za škodu v danom prípade v celom rozsahu zodpovedá žalovaný.

Pri určení výšky nemajetkovej ujmy mal súd preukázané, že smrťou otca žalobcov 1.) a 2.) a manžela žalobkyne 3.) došlo k zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Hoci žalobcovia 1.) a 2.) nežili s otcom v spoločnej domácnosti, mali medzi sebou veľmi dobré vzťahy, pravidelne sa navštevovali, otec bol pre nich autoritou, oporou. Staral sa o vnučku, t.j. o dcéru prvej žalobkyne v čase, keď bola v práci Aj s druhým žalobcom mal otec veľmi pekný vzťah, pravidelne sa navštevovali, pre obidvoch bol oporou a vzorom. Plnil úlohu dôverníka, priateľa, partnera a spoločníka, čo potvrdili vypočutí svedkovia. Vedel ostatným členom rodiny pomôcť, poradiť. Takto sa správal aj k ostatným. Hoci bol výsluhovým dôchodcom, venoval sa najmä svojej rodine a žalobcovia sa dodnes, ako sami uviedli s tým, že ho stratili nevedia zmieriť. To, že ho stratili veľmi vážne zasiahlo do ich súkromia, zmenilo ich doterajší život, pričom ide o zmenu trvalú a nenapraviteľnú. Najmä tretej žalobkyni pomáhal pri všetkých domácich

prácach od varenia, prania, upratovania. Táto je od roku na invalidnom dôchodku, má vážne zdravotné problémy a pod vplyvom nehody a úmrtia manžela sa pridružil aj psychický problém, navštevuje psychiatričku.

Súd zvážil, že žalobcovia 1.) a 2.) sú samostatní, majú svoje rodiny a žalobkyňa 3.) po smrti manžela zostala sama, stratila oporu a pomoci v bežných záležitostiach. Vzhľadom na zdravotné problémy musí chodiť na kontroly k lekárom, kde s ňou predtým chodil manžel. Tento aj v čase, keď ochorela, prebral na seba všetky domáce práce, teraz jej musí za neho vypomáhať dcéra. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobcom vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj keď v danom prípade ide o následok neodčiniteľný v peniazoch a nenapraviteľný, súd zvážil, že úmrtím otca žalobcov 1.) a 2.) a manžela žalovanej 3.) sa znížila kvalita ich rodinného života, v neposlednej miere aj po finančnej stránke, keďže nebohý poberal za života výsluhový dôchodok. Súd im preto priznal za zadosťučinenie voľnou úvahou a to žalobcom 1.) a 2.) po 5.000,- €. U žalobkyni 3.) súd zvážil, že stratila životného partnera, ktorý bol nielen jej manželom, ale aj všestrannou psychickou, fyzickou pomocou, vzhľadom na jej vek, zdravotný stav a pomoc, ktorú v súvislosti s tým potrebovala. Žalobkyňa zostala sama, a je odkázaná na pomoc dcéry, ktorá má svoju rodinu a dieťa. Súd vzhľadom na tieto skutočnosti jej priznal zadosťučinenie vo výške 10.000,- €. V prevyšujúcej časti súd nárok zamietol. Súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia rozhodol voľnou úvahou.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p.
Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v piatich vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.
1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).